

Toverschaak: niet alleen op Zweinstein

In de 3e ronde van de B-manche van de interne competitie van Eeuwig Schaak gebeurden wel hele vreemde zaken. De enige mogelijke verklaring is dat het “toverschaak”, dat doorgaans alleen op Zweinstein wordt gespeeld, nu ook in 't Trefpunt in Rucphen wordt gebezigd.

De minst vreemde partij was nog die tussen Kees van Hogeloon en Joost Asselbergs, al rees het vermoeden dat Kees niet alleen zijn stukken op de koning van Joost afstuurde, maar ook een groep dementors. Kees pakte met een vroege dameruil de mogelijkheid tot rocheren af van Joost, stormde daarna op de koning af en leek Joost van het bord te vegen. Joost stond het grootste deel van de partij stukken minder slecht als het op het eerste gezicht leek en dan Joost zelf dacht. In het eindspel had Kees een stuk meer en dat leverde hem het volle punt op.

Het verloop van die partij was nog enigszins normaal. De andere partijen kenden een ronduit krankzinnig verloop. Zo deed Ger van Aalst het uitstekend tegen John van Helden en een ver opgerukte vrijpion leek voor Ger de overwinning veilig te stellen. John moet op dat moment wel een toverspreuk uitgesproken hebben, die Ger van de wijs bracht, want Ger gaf prompt zijn toren weg en verloor alsnog.

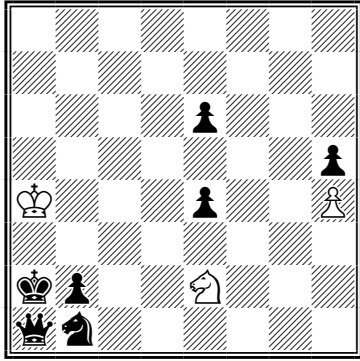
Jan Rijkse leek tegen Wim Soeters eindelijk de goede vorm terug te hebben en speelde een voortreffelijke partij, waarin hij Wim met de rug tegen de muur dwong. Wim zag zich genoodzaakt een veld te betoveren: Jan zette er een stuk neer, het stuk verdween in het niets en Wim leek nu de winst op te gaan strijken. Totdat Wim op hetzelfde veld één van zijn stukken in het niets zag verdwijnen. Jan greep deze tweede kans met beide handen aan en won alsnog de partij.

Jan van Mechelen maakte korte metten met Cees Buurman en won maar liefst twee stukken. Cees moet ook wel een toverspreuk hebben gebruikt, want de twee stukken versteenden en konden geen kant meer op. Daarna gingen ze allebei verloren, hield Cees de meeste pionnen over en won de partij. Er moet wel magie zijn gebruikt: anders kun je toch nooit met twee stukken minder winnen? Toch kan toverkunst ook tegen je werken. Matti Hurkmans gebruikte een onzichtbaarheidsspreuk, maar was de tegenspreuk vergeten. Dus zag wedstrijdleider Cees Buurman Matti niet en kreeg Matti's tegenstander Ad Bruijns het punt cadeau.

De stand aan kop in de B-manche is na 3 ronden nu als volgt:

1.	Kees van Hogeloon	82
2.	John van Helden	58
3.	Ad Bruijns	52
4.	Ger van Aalst	49½
5.	Joost Asselbergs	49
6.	Matti Hurkmans	36
7.	Jan Konings	36
8.	Cees Buurman	35½
9.	Louis van Mechelen	28½
10.	Jan Rijkse	27

Tot slot nog een amusant schaakprobleem. Geduld is soms een schone zaak in het schaakspel en dat geldt zeker voor onderstaande stelling. Wit wint de partij door alleen maar wat met de koning heen en weer te schuifelen:

Wit doet niks, totdat zwart niks meer kan: 1.Ka4-b4,e4-e3 2.Kb4-a4,e6-e5 3.Ka4-b4,e5-e4 4.Kb4-a4
 En nu is zwart in zettwang: 4...,Pb1-c3+ 5.Pe2xc3 mat (of 4...,Pd2 5.Pc3 mat).